

Asia C-682/23**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

15.11.2023

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin:

Curtea de Apel Cluj (Romania)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

25.10.2023

Valittaja:

E. B.SP. Z. O. O.

Vastapuoli:

K. P.SP. Z. O. O.

Pääasian kohde

Curtea de Apel Clujiin (Clujin ylioikeus, Romania), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, tehty valitus ratkaisusta, jolla Tribunalul Specializat Cluj (Clujin erityistuomioistuin, Romania) hyväksyi oikeudenkäyntiväitteen, joka koski Romanian tuomioistuinten kansainvälisen toimivallan puuttumista kahden Puolan oikeuden mukaan perustetun yhtiön välisessä sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta ja sopimussuhteeseen perustuvaa vastuuta koskevassa riita-asiassa

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

SEUT 267 artiklan perusteella pyydetään tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 (jäljempänä asetus N:o 1215/2012) 25 artiklan tulkintaa.

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Voidaanko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 1215/2012 25 artiklan säännöksiä tulkita siten, että niissä annetaan rakennusurakkasopimukseen perustuvan saatavan luovutuksensaajalle oikeus vedota kyseiseen sopimukseen sisältyvään oikeuspaikkalausekkeeseen alkuperäistä sopimusosapuolta vastaan, kun luovutusopimuksella on pääasiansa sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan siirretty oikeus saatavaan ja sen liitännäisoikeudet mutta ei sopimuksesta johtuvia velvoitteita?

2. Onko edellä mainitun kaltaisessa tapauksessa toimivaltaisen tuomioistuimen ratkaisemisen kannalta merkitystä sillä, että oikeuspaikkalausekkeen allekirjoittanut osapuoli, jota vastaan kante on nostettu, vastustaa sitä? Tarvitaanko kyseisen osapuolen uusi tahdonilmaisu ennen kanteen vireillepanoa tai samanaikaisesti sen kanssa, jotta luovutuksensaajana oleva kolmas osapuoli voi vedota oikeuspaikkalausekkeeseen?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

SEUT 267 artikla

Asetuksen N:o 1215/2012 25 artikla ja 7 artiklan 2 kohta

Tuomio 7.2.2013, Refcomp SpA (C-543/10, EU:C:2013:62)

Tuomio 21.5.2015, CDC Hydrogen Peroxide (C-352/13, EU:C:2015:335)

Tuomio 28.6.2017, Leventis ja Vafias (C-436/16, EU:C:2017:497);

Tuomio 18.11.2020, DelayFix (C-519/19, EU:C:2020:933).

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Puolan siviilikoodeksin 361–363, 415, 416, 471, 472, 509 ja 647 §. Puolan siviilikoodeksin 509 §:n 2 momentin mukaan ”saatavan lisäksi luovutuksensaaja saa saatavaan liittyvät oikeudet, erityisesti viivästyskorkoa koskevan saatavan”.

Romanian siviiliprosessikoodeksin (Codul de procedură civilă) 1068 §:n 1 momentti, jossa säädetään, että ”varallisuus oikeudellisissa asioissa asianosaiset voivat sopia tuomioistuimesta, joka on toimivaltainen käsittelemään syntyneen tai mahdollisesti syntyvän riidan, joka johtuu oikeussuhteesta, jolla on rajat ylittäviä vaikutuksia. Sopimus voidaan tehdä kirjallisesti, sähköllä, teleksillä, telefaksilla

tai muulla sellaisella viestintävälineellä, joka on kirjallinen näyttö sopimuksesta. Ellei toisin ole määrätty, valitulla tuomioistuimella on yksinomainen toimivalta”.

Romanian siviiliprosessikoodeksin 1071 §, jossa säädetään seuraavaa: ”(1) Tuomioistuin, jossa asia on vireillä, tarkistaa omasta aloitteestaan kansainvälisen toimivaltansa tuomioistuimen toimivaltaa koskevien kansallisten sääntöjen mukaisesti, ja jos se toteaa, että sen enempää se kuin mikään muukaan romanialainen tuomioistuin ei ole toimivaltainen, se jättää kanteen tutkimatta, koska se ei kuulu Romanian tuomioistuinten toimivaltaan, jollei 1.070 §:stä muuta johdu. Tuomioistuimen ratkaisuun voidaan hakea muutosta ylemmältä tuomioistuimelta. (2) Romanian tuomioistuimen kansainvälisen toimivallan puuttumiseen voidaan vedota missä tahansa menettelyn vaiheessa, myös suoraan valitusmenettelyssä. 1.067 §:ää sovelletaan edelleen.”

Yhteenveto tosiseikoista ja pääasian menettelystä

- 1 E. B.SP. Z. O. O. (Puolan oikeuden mukaan perustettu oikeushenkilö, jäljempänä E. B.SP. tai valittaja) nosti 21.12.2021 Tribunalul Specializat Clujissa (Clujin erityistuomioistuin, Romania) kanteen K. P.SP. Z. O. O:ta (Puolan oikeuden mukainen oikeushenkilö, jäljempänä K. P.SP. tai vastapuoli) vastaan ja vaati, että K. P.SP. velvoitetaan maksamaan 14 092 308 zlotyn (PLN) suuruinen vahingonkorvaus viivästyskorkeineen ja muine kuluineen, jotka ovat aiheutuneet tämän summan perimisestä, vedoten K. P.SP.:n sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen ja sopimussuhteeseen perustuvaan vastuuseen.
- 2 E. B.SP. teki 24.3.2017 E.PL:n (Puolan oikeuden mukaan perustettu oikeushenkilö) kanssa urakkasopimuksen Puolassa sijaitsevan maa-alueen valmistelusta puutuotetehtaan rakentamista varten. E. B.SP. teki E.PL:n kanssa 24.7.2017 sopimuksen pääasiallisista töistä kyseisen tehtaan rakentamiseksi Puolaan. E.PL teki töitä koskevan alihankintasopimuksen E. S. A:n (Romanian oikeuden mukaan perustettu oikeushenkilö) kanssa 4.3.2017. E. S. A. puolestaan teki töitä koskevan alihankintasopimuksen K. P.SP:n (Puolan oikeuden mukaan perustettu oikeushenkilö) kanssa 10.7.2017. Kaikkiin mainittuihin sopimuksiin sovellettiin niiden ehtojen mukaan Puolan lakia.
- 3 E. S. A. luovutti sopimuksella 16.12.2021 E. B.SP:lle 14 050 878,35 zlotyn suuruisen vahingonkorvaussaatavan, jonka E. S. A. väitti sillä olevan K. P.SP.:ltä sen vahingon perusteella, jonka se väitti kärsineensä siitä, että K. P.SP. täytti 10.7.2017 tehdyn alihankintasopimuksen mukaiset velvoitteensa puutteellisesti.
- 4 Vaatimuksensa tueksi E. B.SP. vetosi sekä K. P.SP.:n sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen (Puolan siviilikoodeksin 415 ja 416 § yhdessä 361–363 §:n kanssa) että sopimussuhteeseen perustuvaan vastuuseen (Puolan siviilikoodeksin 471 ja 472 § yhdessä 647 ja 361–363 §:n kanssa). Clujin erityistuomioistuimen toimivaltaisuuden tueksi E. B.SP vetosi oikeuspaikkalausekkeeseen, joka sisältyi E. S. A.:n K. P.SP:n kanssa 10.7.2017 tekemään alihankintasopimukseen. Lausekkeen mukaan ”kaikki riita-asiat

ratkaistaan sopimuspuolen kotipaikan toimivaltaisessa tuomioistuimessa”. Ensiksikin E. B.SP väitti saaneensa saatavan mukana myös siihen kuuluvat liitännäisoikeudet pääasiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön eli Puolan siviilikoodeksin 509 §:n 2 momentin nojalla. Toisaalta se viittasi asetuksen N:o 1215/2012 25 artiklaan.

- 5 K. P.SP. vastasi vetoamalla Romanian tuomioistuinten kansainvälisen toimivallan puuttumiseen ja a) viittasi sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevien vaatimusten osalta asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 2 alakohtaan (K. P.SP. totesi, että vahinko, josta sen väitetään olevan vastuussa, on tapahtunut Puolassa, joten Puolan tuomioistuimet ovat riidan ratkaisemisessa toimivaltaisia) sekä b) väitti sopimussuhteeseen perustuvaa vastuuta koskevien vaatimusten osalta, että E.B.SP. on kolmas suhteessa oikeuspaikkalausekkeen sisältävään sopimukseen ja että sen asema luovutuksensaajana ei oikeuta sitä vetoamaan kyseisen lausekkeen määräyksiin.
- 6 Tribunalul Specializat Cluj hyväksyi 19.12.2022 antamallaan ratkaisulla K. P.SP:n esittämän väitteen kansainvälisen toimivallan puuttumisesta ja jätti näin ollen kanteen tutkimatta, koska se ei kuulunut Romanian tuomioistuinten toimivaltaan.
- 7 E. B.SP. valitti 11.4.2023 tästä ratkaisusta Curtea de Apel Clujiin.

Asianosaisten keskeiset lausumat pääasian oikeudenkäynnissä

- 8 Valittaja väittää, että Puolan siviilikoodeksin 509 §:n 2 momentin mukaan saatavan siirtoa koskevan sopimuksen tapauksessa saatavan lisäksi myös saatavaan liittyvät oikeudet, erityisesti viivästyskorkoa koskeva saatava, siirtyvät siirronsaajalle, ja korostaa, että saatavan siirrossa siirretään luovutuksensaajan/hankkijan omaisuudeksi saatava mutta ei niitä velvoitteita, joita luovuttajalla oli velallista kohtaan. Se toteaa myös, että Puolan ylimmän tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan siirretyn saatavan kanssa siirtyvät myös siihen liittyvät oikeudet, mukaan lukien mahdollisuus saattaa asia oikeuspaikkalausekkeessa tarkoitetun tuomioistuimen käsiteltäväksi.
- 9 E. B.SP. viittaa unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä todettuihin asetuksen N:o 1215/2012 25 artiklan tulkintaa koskeviin periaatteisiin, jotka ilmenevät tuomioista C-543/10, C-352/13, C-519/19 ja C-436/16. Se toteaa edelleen, että oikeuspaikkalausekkeen tarkoituksena on määrittää osapuolten yhteisellä tahdonilmauksella tuomioistuin, joka on toimivaltainen käsittelemään kanteen, joka koskee jo syntynyttä tai mahdollisesti syntyvää riitaa, ja että kriteerit, jotka unionin tuomioistuin on oikeuskäytännössään asettanut selvityksille, jotka kansallisen tuomioistuimen on suoritettava sen määrittämiseksi, onko oikeuspaikkalauseke tehokas, ovat vaihtoehtoisia, eli joko kolmannen osapuolen suostumus tai se, että tälle siirtyvät alkuperäisen sopimusosapuolen oikeudet ja velvollisuudet.

- 10 Valittaja katsoo, että kolmannen osapuolen sitoutuminen oikeuspaikkalausekkeeseen riippumatta siitä, milloin se ilmaisee suostumuksensa, riittää siihen, että lausekkeeseen voidaan vedota, ja että sopimuspuolen ei tarvitse antaa uutta suostumusta, koska kyseinen lauseke on sitonut sitä siitä lähtien, kun se on sen hyväksynyt. Kansallisen tuomioistuimen ei näin ollen enää tarvitse tutkia sitä, korvaako kolmas osapuoli alkuperäisen sopimusosapuolen oikeuksien ja velvollisuuksien osalta, vaan tämän tutkiminen on toissijainen ja vaihtoehtoinen peruste oikeuspaikkalausekkeen tehokkuuden selvittämiseksi.
- 11 Valittaja väittää myös, että asioissa C-543/10, C-352/13 ja C-519/19 tosiseikat olivat erilaiset kuin pääasiassa, koska näissä asioissa kolmas osapuoli nosti kanteen sopimusosapuolta vastaan yleisesti sovellettavan lain toimivaltasääntöjen perusteella ja sopimusosapuoli, joka oli allekirjoittanut sopimuksen, joka sisälsi oikeuspaikkalausekkeen, vetosi tähän sopimukseen kolmatta osapuolta vastaan. Asiassa C-436/16 oikeuspaikkalausekkeen allekirjoittanut osapuoli nosti kanteen kolmatta osapuolta vastaan tuomioistuimessa, joka määräytyi muiden sääntöjen kuin asetuksen N:o 1215/2012 25 artiklan perusteella, ja kolmas osapuoli, jolla ei ollut mitään yhteyttä lausekkeeseen, vetosi siihen riitauttaakseen sen tuomioistuimen toimivallan, jossa kanne oli nostettu. Sitä vastoin pääasian oikeudenkäynnissä valittaja on sellaisen saatavan luovutuksensaaja, joka perustuu alihankintasopimukseen, johon oli sisällytetty oikeuspaikkalauseke, ja sillä on näin ollen oikeus vedota tähän lausekkeeseen nostamalla kanne tuomioistuimessa, jonka osapuolet olivat valinneet alkuperäisessä sopimuksessa.
- 12 E. B.SP. korostaa, että alkuperäisen sopimuspuolen oikeuksien ja velvollisuuksien siirtyminen kolmannelle osapuolelle tulee merkitykselliseksi toissijaisena edellytyksenä oikeuspaikkalausekkeen tulemiselle sovellettavaksi, kun vastapuoli, joka on lausekkeen allekirjoittaja, vetoaa siihen kolmatta osapuolta vastaan, minkä vuoksi on tarpeen selvittää, sitooko oikeuspaikkasopimus kolmatta osapuolta. Pääasian oikeudenkäynnissä oikeuspaikkalausekkeeseen ei kuitenkaan vedota kolmatta osapuolta vastaan, vaan tämä päinvastoin käyttää oikeuttaan vedota kyseiseen lausekkeeseen, oikeutta, joka sillä on niiden vaikutusten mukaisesti, joita saatavan siirtämisellä on pääasiaan sovellettavassa kansallisessa oikeudessa.
- 13 Lopuksi valittaja väittää, että koko unionin tuomioistuimen asetuksen N:o 1215/2012 25 artiklan tulkintaa koskeva oikeuskäytäntö konossementin (C-71/83, C-159/97, C-387/98), vakuutusopimuksen (C-201/82) ja yhtiösopimuksen (C-214/89) osalta tukee näkemystä, jonka mukaan toimivaltaa koskeva sopimus on täytäntöönpanokelpoinen myös sellaista kolmatta osapuolta vastaan, jolle ovat siirtyneet sopimuksen allekirjoittajaosapuolen oikeudet ja velvollisuudet, samoin kuin henkilö, joka ei ole sopimuksen osapuoli ja joka saa sopimuksesta johtuvia oikeuksia, voi myös vedota oikeuspaikkalausekkeeseen, ja toisen osapuolen sopimuksen tekohetkellä antama suostumus riittää, kunhan se on ilmaistu selvästi sopimusehdoissa.

- 14 Valittaja jättää ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen arvioitavaksi sen, onko SEUT 267 artiklassa säädetyn ennakkoratkaisumenettelyn käyttäminen asianmukaista, mutta katsoo kuitenkin sen olevan hyödyllistä.
- 15 Vastapuoli esittää valittajaan nähden täysin vastakkaisen menettelyllisen kannan ja keskittyy pääasiassa asetuksen N:o 1215/2012 25 artiklan säännösten tulkintaan tahdonautonomian periaatteen ja oikeuspaikkalausekkeen *intuitu personae* -luonteen valossa.
- 16 Vastapuolen mukaan oikeuspaikkalausekkeella voi olla vaikutuksia vain sopimuspuolten välillä, ei kolmanteen osapuoleen nähden. Tämä päätelmä perustuu kyseisen lausekkeen *intuitu personae* -luonteeseen, koska se on osapuolten välisten neuvottelujen tulos ja liittyy tiukasti sopimuskumppaniin, jonka kanssa siitä on sovittu. Koska asetuksen N:o 1215/2012 25 artiklan mukaan oikeuspaikkalausekkeen pätevyyden aineellisena edellytyksenä on nimenomainen maininta siitä oikeussuhteesta, josta on syntynyt kyseisen tuomioistuimen ratkaistavaksi mahdollisesti tuleva riita, riidan osapuolten välillä on aina oltava tuomioistuimen toimivaltaa koskeva sopimus, jota on arvioitava erillään varsinaisesta sopimuksesta ja joka on luonteeltaan siitä riippumaton. Eräs tätä koskeva väite on, että asetuksen N:o 1215/2012 mukaan 25 artiklan mukainen toimivaltaa koskevan sopimuksen sääntely on luonteeltaan riippumaton osapuolten sitoumuksia koskevien kansallisten lakien problematiikasta.
- 17 K. P.SP. huomauttaa myös, että 25 artiklassa oleva sääntely perustuu asetuksen N:o 1215/2012 johdanto-osan 19 perustelukappaleessa vahvistettuun osapuolten autonomian periaatteeseen, ja toteaa, että tämän periaatteen nojalla kolmas osapuoli ei voi vedota oikeuspaikkalausekkeeseen sen allekirjoittajaa vastaan, koska allekirjoittajan suostumus kyseiseen lausekkeeseen on ilmaistu sen sopimuskumppanin kanssa solmitun oikeussuhteen perusteella ja se rajoittuu allekirjoittajan suhteeseen kyseiseen sopimuskumppaniin eikä kolmansiin osapuoliin, jotka ovat hankkineet alkuperäisestä sopimuksesta johtuvia oikeuksia.
- 18 Lopuksi vastapuoli väittää, että asetuksen N:o 1215/2012 25 artiklassa oleva sääntö on luonteeltaan poikkeus ja sitä on siksi tulkittava ja sovellettava suppeasti ja että kyseinen sääntö koskee tilannetta, jossa osapuolet ovat sopineet, että tietyn jäsenvaltion tuomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan tiettyyn oikeussuhteeseen liittyvän riita-asian, ja että sen vuoksi on välttämätöntä, että toimivaltaa koskeva sopimus on peräisin riidan osapuolilta itseltään.
- 19 Vastapuoli vastustaa lähtökohtaisesti ennakkoratkaisupyynnön esittämistä unionin tuomioistuimelle ja esittää toissijaisesti neljä kysymystä, jotka periaatteessa osoittavat, että asetuksen N:o 1215/2012 25 artiklaa on tarpeen tulkita.

Tiivistelmä ennakkoratkaisupyynnön perusteluista

- 20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että molemmat osapuolten esittämät vaihtoehdot asetuksen N:o 1215/2012 25 artiklan tulkitsemiseksi ovat

uskottavia, kun kyseessä on erityinen tilanne, jossa oikeuspaikkalausekkeeseen vetoava kolmas osapuoli on luovutuksensaaja, joka on hankkinut itselleen saatavaan liittyviä oikeuksia, jotka seuraavat sopimuksesta, johon tämä lauseke sisältyy, ja kun *lex causae* -lainsäädännöksi valitun kansallisen oikeuden, tässä tapauksessa Puolan oikeuden, mukaan luovutuksensaajalle siirtyvät vain oikeus saatavaan ja siihen liittyvät liitännäisoikeudet mutta eivät velvoitteet, jotka sitoivat alkuperäistä sopimusosapuolta.

- 21 Asetuksen N:o 1215/2012 25 artiklan tulkintaongelma, jonka Curtea de Apel Cluj on kohdannut, johtuu erityisesti siitä, että vaikka kaikki sopimusosapuolena olleen luovuttajan oikeudet ja velvollisuudet eivät olekaan siirtyneet luovutuksensaajana olevalle kolmannelle osapuolelle, luovutuksensaaja vetoaa oikeuspaikkalausekkeeseen ja käyttää siis tätä oikeutta lausekkeen sopimuksen allekirjoittamalla hyväksyntyä velallista, jonka velka on siirtynyt luovutuksensaajan perittäväksi, vastaan.
- 22 Mitä tulee valittajan perusteeseen, jolla se perustelee vetoamistaan oikeuspaikkalausekkeeseen, eli siihen, että sille on pääasiaan sovellettavan kansallisen oikeuden mukaan luovutettu saatavaan mukana myös saatavaan liittyvät liitännäisoikeudet, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että vaikka periaatteessa se, voidaanko oikeutta nostaa kanne tietyssä tuomioistuimessa pitää luovutettuun saatavaan liittyvänä liitännäisoikeutena, voi kuulua myös kansallisten oikeusnormien soveltamisalaan, ei voida jättää huomiotta sitä, että vedotessaan sopimukseen sisältyvään oikeuspaikkalausekkeeseen luovutuksensaaja nähtävästi käyttää oikeutta, joka tunnustetaan luovuttajan hyväksi sopimuksessa, eikä vetoa velvoitteeseen, josta luovutuksensaajan pitäisi vastata.
- 23 Toisaalta ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin myöntää, että ei voida kiistää, että asetuksessa N:o 1215/2012 olevan oikeuspaikkalauseketta koskevan sääntelyn perusteena on sopimuspuolten tahdonautonomian periaate, jonka mukaan osapuolten sopimuksen tietyistä oikeuspaikasta, jossa ratkaistaan tietyistä oikeussuhteesta syntyneet tai mahdollisesti syntyvät riidat, täytyy olla etusijalla. Tämän periaatteen nojalla toimivaltaa koskeva sopimus voi olla tehokas vain niiden osapuolten osalta, jotka ovat tehneet kyseisen sopimuksen, eikä kolmas osapuoli ilmeisesti voi vedota toimivaltaa koskevaan sopimukseen, joka sitoo vain sopimuksen alkuperäisiä osapuolia, vaikka se saisikin tiettyjä alkuperäisestä sopimuksesta johtuvia saatavaan liittyviä oikeuksia. Tässä yhteydessä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa unionin tuomioistuimen tuomioon C-436/16 (35–37 kohta) ja tuomioon C-519/19 (42–44 kohta), joissa viitataan siihen, että tuomioistuimen toimivaltaa koskevan lausekkeen osapuolten suostumuksen tutkimisen on kohdistuttava riita-asian molempiin osapuoliin, siis sekä lausekkeeseen vetoavaan osapuoleen että osapuoleen, jota vastaan lausekkeeseen vedotaan, ja että lausekkeen allekirjoittajan suostumusta on arvioitava suhteessa tämän vastapuoleen riita-asiassa.

- 24 Mitä tulee unionin tuomioistuimen laajaan oikeuskäytäntöön, joka koskee asetuksen N:o 1215/2012 25 artiklan tulkintaa tietyillä erikoisaloilla, kuten konossementtien (C-71/83, C-159/97, C-387/98), vakuutusten (C-201/82) ja yhtiöiden (C-214/89) aloilla, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että kyseiset tulkinnat rajoittuvat niihin aloihin, joita ne koskevat.
- 25 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä johtuvat edellytykset oikeuspaikkalausekkeen tehokkuudelle on määritelty tapauksissa, joissa lausekkeeseen on vedottu sellaista kolmatta osapuolta vastaan, joka ei ollut sen allekirjoittaja, ja joissa on katsottu, että on selvitettävä, onko tämä kolmas osapuoli ilmaissut myöntävänsä siihen, tai jos ei ole, ovatko kaikki osapuolten oikeudet ja velvollisuudet siirtyneet sille, myös velvollisuus noudattaa mainittua lausekettä (tuomiot C-543/10, C-352/13, C-519/19). Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että ainoastaan asiassa C-436/16 kolmas osapuoli on vedonnut oikeuspaikkalausekkeeseen. Pääasiassa oikeuspaikkalausekkeeseen ei kuitenkaan vedota kolmatta osapuolta vastaan sen määrittämiseksi unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä seuraavien edellytysten mukaisesti, onko lausekkeella vaikutuksia.
- 26 Näin ollen ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo hyödylliseksi esittää kysymyksiä, joilla pyritään selvittämään, i) miten asetuksen N:o 1215/2012 25 artiklaa on tulkittava tapauksessa, jossa oikeuspaikkalausekkeeseen vetoaa luovutuksensaaja, joka on saanut saatavan luovutus sopimuksen perusteella oikeuksia, jotka johtuvat alkuperäisestä sopimuksesta, johon sisältyy oikeuspaikkalauseke, sekä selvittämään, ii) a) onko oikeuspaikkalausekkeen allekirjoittaneen osapuolen menettelyllisellä asemalla merkitystä kyseisen lauseen tehokkuuden kannalta ja b) vaaditaanko lausekkeen allekirjoittajan uutta tahdonilmaisua, jotta tämä lauseke, johon kolmas osapuoli vetoaa, olisi tehokas.
- 27 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ratkaisee riita-asian pääasian oikeudenkäynnissä toisen asteen tuomioistuimena ja sen antama ratkaisu on lopullinen.